

ספרי' — אוצר החסידים — ליובאוויטש

קובץ
שלשלת האור

שער
ששה עשר

היכל
חמישי

מאמר
זה היום
תחלת מעשיר

•

מ א ת

כבוד קדושת אדוננו מורנו ורבנו הגדול הגאון האמתי האלקי
חסידא קדישא אור עולם נר ישראל ותפארתו קדוש ה'
מרנא ורבנא **מנחם מענדל** נבנ"מ ז"ע
— אדמו"ר ה"ה, צמח צדק" —

מליובאוויטש

יוצא לאור בפעם הראשונה מכתב"ד

על ידי מערכת
„אוצר החסידים“

770 איסטערן פארקוויי ברוקלין, נ.י.

שנת חמשת אלפים שבע מאות שמונים וארבע לבריאה

**MAAMAR
ZEH HAYOM**

Copyright © 2024
by

Kehot Publication Society

770 Eastern Parkway / Brooklyn, New York 11213
(718) 774-4000 / FAX (718) 774-2718
editor@kehot.com

Orders Department:

291 Kingston Avenue / Brooklyn, New York 11213
(718) 778-0226 / FAX (718) 778-4148
www.kehot.com

All rights reserved.

The Kehot logo is a trademark of Merkos L'Inyonei Chinuch.

Printed in the United States of America

פתח דבר

לקראת ערב ראש השנה, יום הולדת של כ"ק אדמו"ר ה"צמח צדק" הבעל"ט, הננו מוציאים לאור בזה את המאמר ד"ה „זה היום תחלת מעשיך", מאת כ"ק אדמו"ר ה"צמח צדק".

מאמר זה הוא הנחה מה שרשם כ"ק אדמו"ר מהר"ש בסמיכות לזמן אמירתו על ידי אדמו"ר הצ"צ. לתאריך אמירת המאמר, ראה בהערה ראשונה שבתחילת המאמר.

בראש הקונטרס – פאקסימיליא מהכתב-יד.

המאמר הוכן לדפוס על ידי הרה"ת ר' אליהו שי' מטוסוב.

מערכת „אוצר החסידים"

ערב ש"פ נצבים וילך, כ"ה אלול, ה'תשפ"ד
ברוקלין נ"י.

כסה

זה היום תחלת מעשיך וזכרון יום האטון. זה היום נצט על ה' ויום
 קמות ארצה ויום אהבן איה על תחלת
 מעשיך ויום קהלים עטן זה רפול שהאט
 בול חיות כל היום אברי הדול כל היום ברה בול חיות כל
 ימי הסנה שהם סנה. ובאזה זה היום בול כל אולל סנה מעט
 בול אטיון בול כל סנה אטיה הוא אולל סנה הוא בול אטיה
 בול אט. וסיה אולל סנה ברה עולל סנה אטיה יום סנה יום
 והל סנה גרות האצו אט סנה יום ופולל כל היום אולל סנה
 אט בול. ובהטלעות אטיה בולל עטן זל ברה אולל סנה
 והטעם מתחיל גל ארטום. ויום זה הוא בול אט בול.
 והתחיל איום ער אטעות ומעשים. ופוללם הוא סנה גרות
 היל כל ברה פולל אולל סנה. ופול אולל סנה המאטום
 הו הדגת העולם ברה בראיה על בולל סנה אט סנה
 עוטן ברה סל הקבה. אט עטן יורת המסה. ובולל
 הטע הו הקול שהא בולל היל אט עטן יורת הקורה
 וכן ערו כל היום אולל סנה. וברך הו מתחיל כל יום פולל היום
 המסות סטיות יל סנה גרות. פי כל סבת ביה
 בול עיה בול. ותורו ופולל בולל סנה גרות פולל כל היום אולל
 אט בראיות. ובברך כל המסה בול. ויום יורה טאו חאים
 אט. ובהטלעות עטן התחלעות בול. ויום יורה טאו חאים
 בהטלעות איוה טל ברתות ההקנה עדיין אן בו בול אטות
 בול. ופולל איה הענה ברות המטקה הרי בהטלעות ו אט
 חבוי התחלעות טתלן הטל חבוי התחלעות ביות. טחע סנה
 עור ותר יתל אקור נטה וברך אסרסו בתיבור בולל ארוך
 סבימטה חטוק בולל יועט וברך אסרסו אט טל טמא בהטלעות
 פעה וטעם. וכן אקור אטיה. אט טל טמא בהטלעות
 יותר יום הוא כל בולל חבוי התחלעות. ופוללם בו אט
 אטיה. פי היום בעי עמא העולם. שהא בולל התבור עולל
 ששך אהדות עולות שהם סנה יום האצו. ודיינו יסע
 סקאצו איה וחיותו וחייו זה אטן אן בהם חבוי התחלעות
 והר הו יל סנה יום. אגם בולל סתחונם הוא עמא
 הקורה אט טיה התחלעות היל ברות ער התחלעות התיבור
 אטי התמטה והטל. ופול טמא בהטלעות אטיה יום כל בראיות
 הטיך

זֶה הַיּוֹם? תחלת מעשיך זכרון ליום ראשון. זה היום קאי על ר"ה יום בריאת אדה"ר. ויש להבין למה נק' תחלת מעשיך. ויובן בהקדים ענין ר"ה דכמו שהראש כולל חיות כל רמ"ח אברי הגוף כן היום³ דר"ה כולל חיות כל ימי השנה שהם שנה. וביאור זה, הנה כתיב כי³ אלף שנים בעיניך כיום אתמול כו', פי' שמה שלמטה הוא אלף שנה הוא נכלל למעלה ביום א', ושית⁴ אלפי שני דהוה עלמא הם למעלה רק ששה ימים והוא ענין ששה⁵ מדות דאצי' שנק' ששה ימים וכוללים כל השית אלפי שני כאחד, ובהשתלשלות למטה בבי"ע נמשך מכל מדה אלף שנה והשנים מתחלקים ג"כ לחדשים, ויום ר"ה הוא כולל את כולם, והחדשים לימים עד לשעות ורגעים, וכללותם הוא ששה מדות הנ"ל כל מדה כוללת אלף שנה. ולכן אלף שנים הראשונים ה' הנהגת העולם בחסד, כמארז"ל על דורו⁶ של אנוש שהיו ניוונין בחסדו של הקב"ה, לפי שנמשך ממדת החסד,

א'תלד) הוא ג"כ כנדפס כאן: „דר"ה כולל חיות כל ימי השנה שהם שנה" ומציין על זה לזח"ג רנ, א ע"פ ובחודש הראשון: משכו יומין עילאין לגבי יומין תתאין כו' יומין תתאין זמנין דאינון שנה. ועיין עוד שם בזח"ג רמח, א (הובא באוה"ת פינחס ע' א'קד): דאקרי שנה דאית ביה שנה יומין כחושבן שנה" [בענין מספר שנה יום, ראה רמב"ם הל' קדוה"ח פ"ז ה"ד. ועיין בפ' הר"א בן הרמב"ם בר"פ מקץ: „ונקראת כך כו' לפי שימי הלבנה הם שנה יום . . ונקבע השם שנה כדי להודיע כי שנותינו מחדשי הלבנה ואלמלא התקופות והמועדים לא היה חשבוננו עם שנת החמה אלא עם שנת הלבנה כו'. והאריכו ע"ז בכמה מפרשים].

(3* כי אלף שנים בעיניך: תהלים צ, ד.

(4 ושית אלפי שני דהוה עלמא: ראה ר"ה לא, א. ובמראי מקומות במאמרי אדהאמ"צ בראשית ע' נג.

(5 ששה מדות דאצי' שנק' ששה ימים: ראה זח"א רמז, א. ח"ג צד, ריש ע"ב. רחצ, ב. ובמראי מקומות במאמרי אדהאמ"צ דברים ח"א ע' רו ואילך. ח"ג ע' תתה.

(6 דורו של אנוש שהיו ניוונין בחסדו של הקב"ה: ראה פסחים קיח, א. וראה במראי מקומות במאמרי אדהאמ"צ דברים ח"א ע' נא וע' רח. ח"ב ע' תשט. ח"ג ע' אינא.

(1 זה היום: נדפס כאן מכת"י הר"ש סופר 2111 (קנט, א). והוא הנחת כ"ק אדמו"ר מהר"ש ממאמר כ"ק אדמו"ר הצ"צ. לכללות המאמר ראה ד"ה זה במאמרי אדמו"ר הזקן תקס"ז ע' שמ (נאמר בשבת שלפני ר"ה פ' נצבים). אוה"ת דרושים לר"ה (כרך ה) ע' ב'פט. שם (כרך ג) ע' א'תלד. וראה תוכן הענינים בשינויים במאמרי אדמו"ר האמצעי דברים ח"ג ע' א'נ. ועוד באריכות שם ע' תתג ואילך. [המאמר הנדפס כאן נמצא בתכריך הכת"י בסמיכות למאמרי סוף שנת תרכ"ב. וראה „רשימת מאמרי דא"ח של אדמו"ר הצ"צ" ע' קנו, שיתכן שהוא משנת תרכ"ד. על פי תורת המאמר שבאוה"ת הנ"ל ע' ב'פט, וע"פ המובא ב„רשימת מאמרי דא"ח – של אדמו"ר הצ"צ" ע' כז וע' מא, ניכר שעניני המאמר נאמרו גם בערב ר"ה ור"ה של השנים תקצ"ה ותקצ"ח]

(2 זה היום תחלת מעשיך: תפילת מוסף לר"ה (ר"ה כו, א).

(3 היום דר"ה כולל חיות כל ימי השנה שהם שנה: ברוב מקומות המקבילות לכאן: שס"ה. וכן הוא לקמן כמה פעמים בביאור הענין. [וכן בסה"מ תרמ"א ע' תקכה הוא כנדפס כאן: „ר"ה הוא יום הכללי שכולל כלליות השנה ימים שהם פרטים" כו'. ועד"ז בסה"מ תרל"ב ח"א ע' קצו]. ובאוה"ת ר"ה המקביל לכאן (ע'

זה היום תחלת מעשיך

ובאלף השני הי' המבול שהוא בחי' דין לפי שנמשך ממדת הגבורה, וכן עד"ז כל השית אלפי שני. ודרך פרט ששת ימי החול הם המשכות פרטיות מן ששה מדות הנ"ל שמתחדשים בכל יום כמ"ש המחדש⁷ בכל יום תמיד כו', וחוזרים ונכללים ביום השבת, כי כל⁸ שבת דומה לשבת בראשית. ובדרך כלל הששה מדות כוללים כל השית אלפי שני, ובהשתלשלות נמשך ההתחלקות כנ"ל.

ויובן ממה שאנו רואים בהשכלת איזה שכל שבתחלת ההברקה עדיין אין בו בחי' אותיות כלל, וכשבא לידי השגה באותיות המחשבה, הרי בהשתלשלות זו נעשה ריבוי התחלקות שנתחלק השכל לחלקים בצירופי האותיות, וכן בהשתלשלות עוד יותר ממח' לדיבור נעשה ריבוי ההתחלקות ביותר, כיזוע שמה שבמחשבה יחשוב בזמן מועט יצטרך לפרט בדיבור בזמן ארוך כשעה ושתיים, וכן מדבור למעשה, לפי שכל שבא בהשתלשלות יותר, יותר הוא בא בבחי' ריבוי ההתחלקות. וכדוגמא זו יובן למעלה, כי הנה בעשרה⁹ מאמרות נברא העולם שהוא בחי' הדבור עליון שנמשך מהמדות עליונות שהם ששה ימים דאצי', והיינו מפני שבאצי' איהו¹⁰ וחיוהי וגרמוהי חד לכן אין בהם ריבוי ההתחלקות והרי הם רק ששה ימים, אמנם בכי"ע שהתהוותם הוא מבחי' הדיבור, שם נעשה התחלקות הזמן ביותר ע"ד התחלקות הדיבור לגבי המחשבה והשכל, וכל שבא בהשתלשלות למטה יותר בא באריכות המשך הזמן יותר מצד ריבוי החלקים, עד שסי"ה יום שלנו. ולמעלה הם בבחי' היחוד בלי התחלקות כ"כ, והרי זה כמשל¹¹ אור הנר המאיר בריבוי חדרים ואעפ"כ האור שבנר כולל כל הארה שבחדרים, וכמ"ש בזהר¹² דדמי להאי בוצינא דאתפשט לכל סטר ואעפ"כ כד תסתכל לא תשכח אלא בוצינא חדא.

אך להבין מהיכן ימצא המספר וההתחלקות הנ"ל אחרי שאוא"ס ב"ה (שבאצי') הוא למעלה מבחי' גדר מספר כמ"ש ולפני¹³ אחד מה אתה סופר, ואיך יסתעף המספר מן למעלה מן המספר. הענין הוא שזהו ע"י בחי' המל', לפי

(11) כמשל אור הנר: באוה"ת ר"ה ע' א'תלד, מצייני לענין קרוב לזה שנתבאר בלקו"ת דרושים לשמע"צ צב, ג.

(12) בזהר דדמי להאי בוצינא: זח"ג רפח, א: כבוצינא דאתפשטין מניה נהורין לכל עיבר, ואינון נהורין דמתפשטין כד יקרבו לנמדע לון לא שכיח אלא בוצינא בלחודו, כך הוא עתיקא קדישא (הוא) בוצינא עלאה סתימא דכל סתימין כו'. וראה ג"כ שם רצא, א. וראה סה"מ תקס"ו ח"א ע' סט. המשך תער"ב ח"א ע' כז.

(13) ולפני אחד: ס' יצירה פ"א מ"ז.

(7) המחדש בכל יום תמיד: ברכת יוצר.
(8) כל שבת דומה לשבת בראשית: ראה יומא פא, א. מועד קטן ד, א. נדרים עח, א-ב. ב"ב קכא, א וברשב"ם שם. מנחות סה, ב. ס, א. מכילתא ורש"י משפטים כג, יב. תו"א יתרו סט, ג ואילך. מאמרי אדה"ז על פרשיות התורה ח"א ע' חצר. תקס"ח ח"א ע' תקלב. ו בכ"מ.

(9) בעשרה מאמרות נברא העולם: אבות פ"ה מ"א.

(10) איהו וחיוהי וגרמוהי חד: תקוני זהר בהקדמה (ג, ב).

זה היום תחלת מעשיך

ז

שבחי' המל' היא בחי' לבוש כמ"ש ה'¹⁴ מלך גאות לבש, והוא בחי' לבוש המעלים ומסתיר על בחי' אור האצ"י ששם איהו וגרמוהי חד ואין שייך מלוכה כ"א על עם ודבר נפרד. והנה לזה הטעם אומרים בר"ה פסוקי מלכיות, כי ידוע שבר"ה נמשך חיות כללי על כל השנה מהכלל העליון שבאצ"י לבא בהתחלקות לשס"ה ימים, וצריך להמשיכו בלבוש מלכות כדי להעלים אור הא"ס שבאצ"י, ולכן נק'¹⁵ בכסא ליום חגיגו ל' כיסוי ולבוש כנ"ל. וע"כ נק'¹⁶ יום הדין, כי מפני שבו מתחדש השפע, ע"כ הוא בחי' דין כמה ואיך יומשך השפע שיתקבל בעולמות, ומתחלק לרבוא רבבות מדרגות. וגם הדין הוא על האתעדל"ת של נש"י בעבודתם בתומ"צ ותפלה כל השנה שעברה שלפי ערך זה יהי' ההמשכה החדשה ביום זה על שנה דלהבא.

וביאור הטעם שתלוי ההמשכה החדשה על שנה דלהבא באתעדל"ת של תומ"צ משנה העברה, הנה המשכת חיות אוא"ס ב"ה בעולמות הוא בשני בחי' ממכ"ע וסוכ"ע, והוא מ"ש בצלמנו¹⁷ כדמותינו והוא בחי' אור פנימי ואור מקיף. וביאור ענינם, הנה מבשרי¹⁸ אחזה בחיות הנפש המח' את הגוף יש שני בחי'. הא', מה שהנפש ממלא את הגוף בבחי' התחלקות שמתחלק חיות הנפש לפי מזג כל אברי הגוף, כח הראי' בעין וכח השמיעה באוזן וכיוצא, והתלבשות זו היא בבחי' פנימית ממש לפי תכונת האברים ופעולתם, שלא יפעול העין לשמוע והאוזן לראות, ולכן הם נשמעים בתנועתם לרצון הנפש, לפי שחיות הנפש נתפס בהם בבחי' פנימית. והב', בבחי' מקיף, והוא הארה כללית מהנפש, שאינה מתלבשת בבחי' גילוי בבחי' פנימית, כ"א חופפת ומקפת בבחי' מקיף והעלם, ולכן הוא מקיף בשוה ראש ורגל כאחד ממש בלי שינוי.

וענין ההשראה זו שבבחי' העלם ומקיף, יובן ממה שאנו רואים שיש אברים שאינם נשמעים מיד לרצון הנפש, כמו האברים הפנימיים הקיבה והקרביים וכן האוזן והחוטם והשיניים, אין נשמעים בתנועתם לרצון הנפש כ"א בתנועת כל הראש דוקא, ואעפ"כ יש בהם רצון, אלא שהוא שוכן עליהם בבחי' העלם ומקיף. והנמשל מזה יובן למעלה, שבחי' ממכ"ע הוא בחי' חיות אלקות שנמשך ומתלבש בתוך כל עלמין בכאוא לפי ערכו ומדריגתו, כידוע שכל העולמות נחלקים בד"כ לד' מדרגות דצח"מ, וכמו שלמטה בעשיי' בדומם החיות מצומצם

ואור פנימי: בראשית א, כו. וראה בכ"ז לקו"ת מטות פב, א: כדמותנו הוא בחינת ממלא כל עלמין דכ"ף הדמיון כמו הדמות כו' משא"כ בצלמנו הוא בחינת גילוי עצמותו יתברך ממש כו'. שם מסעי פח, ג. ועוד.

(18) מבשרי אחזה: איוב יט, כו.

(14) ה' מלך: תהלים צג, א.

(15) נק' בכסא ליום חגיגו: תהלים פד, ה. ר"ה ת, א.

(16) נק' יום הדין: ראה ר"ה שם. ודף טז,

איב. ובכ"מ.

(17) בצלמנו כדמותינו והוא בחי' אור מקיף

זה היום תחלת מעשיך

מאד ובצומח מתגלה החיות ביותר כו', כן הוא גם בדצח"מ דבריאה ויצירה, והיינו לפי שהחיות אלקי מתלבש בכ"א בבחי' פנימית, לכן הוא מתלבש בכ"א לפי ערכו ותכונתו, וכמו שאברי הגוף בטלים לחיות הנפש כן כל העולמות [בטלים] לבחי' האור והחיות אלקי השוכן בתוכם. וזהו מ"ש מלא¹⁹ כל הארץ כבודו, כבוד הוא בחי' חכמה כמ"ש כבוד²⁰ חכמים ינחלו, ובחי' זו היא מלא כל הארץ בבחי' פנימית, לפי שהחכ' היא ראשית הגילוי דבחי' ממכ"ע, אבל למעלה מהחכ' אין מאיר בבחי' גילוי בפנימית כ"א בבחי' העלם ומקיף, והוא בחי' סוכ"ע שסובב ומקיף לכל העולמות בשוה. ועל בחי' זו כתיב את²¹ השמים ואת הארץ אני מלא, פי' אני, מהו"ע, ופי' מלא אין הכוונה בבחי' גילוי כ"א בבחי' העלם ומקיף, ולכן שמים וארץ בשוה ממש.

והנה כמו שיש בחי' סובב וממלא בהשתלשלות, כמו"כ יש בחי' סובב וממלא בעבודת האדם בתומ"צ ותפלה. כי התורה נק' לחם כמ"ש לכו²² לחמו בלחמי, שהיא בחי' מזון פנימי לנפש שהיא מושגת לכא"א מה שקורא ושונה, וכן היא בחי' מזון לנפש בג"ע, היינו שנמשך בנפש בבחי' גילוי בבחי' פנימית. והמצות נק' לבושים כמ"ש בזהר²³ ע"פ בא בימים באינון לבושין עילאין, שאין המצוה מושגת כלל. וזהו אשר קדשנו במצותיו, בחי' קדש העליון, שהוא בחי' סוכ"ע שלמעלה מבחי' אורייתא²⁴ מחכ' נפקת בחי' ממכ"ע. והנה גם בעבודה שבלב זו תפלה יש דוגמת סובב וממלא. והוא ענין אהבת עולם ואהבה רבה. אהבת עולם הוא בחי' אהבה שנלקחה מהתבוננות בבחי' עולם, איך שכולם בטלים במציאות, והוא ענין ההתבוננות בשמע ישראל ובשכמ"ל, יחו"ע ויחו"ת. ומזה נמשך שיהי' והבת²⁵ בכל לבבך ובכל נפשך. ואהבה זו היא בבחי' פנימית לפי שבאה מצד התבוננות. אמנם אה"ר היא למעלה מהטעם ודעת של התבוננות, כ"א אחר אתעדל"ת בבחי' אה"ע נמשך באתעדל"ע בחי' אה"ר בבחי' מקיף.

ועתה יובן, שע"י העבודה כל השנה בתפלה ובתומ"צ שהם ממלא וסובב, לפי ערך זה ממשיכים ברה"ה חיות חדש על שנה דלהבא שיהי' ממלא וסובב כו'. כי רוח²⁶ אייתי רוח ואמשיך רוח, וכמ"ש אם²⁷ ישים אליו לבו רוחו ונשמתו אליו יאסוף, דלפי ערך שישים אליו לבו באתעדל"ת בתומ"צ ותפלה בב' מיני אהבות הנ"ל, כך בחי' רוחו ונשמתו של אוא"ס ב"ה, שהן בחי' ממכ"ע וסוכ"ע

(24) אורייתא מחכ' נפקת: זח"ב סב, א. פה,
א. קכא. א. ח"ג פא, א. קכב, א. רסא, א.
(25) ואהבת: ואתחנן ו, ה.
(26) רוח אייתי רוח: ראה זח"ב קסב, ב.
(27) אם ישים אליו לבו: איוב לד, יד. וראה
תו"א בראשית א, א.

(19) מלא כל הארץ: ישע"ו, ג.
(20) כבוד חכמים ינחלו: משלי ג, לה.
(21) את השמים: ירמ"ב, כג, כד.
(22) לכו לחמו בלחמי: משלי ט, ה. חגיגה
יד, א. זח"א רס, א.
(23) בזהר ע"פ בא בימים: חיי שרה כד, א.
זח"א קכט, א. רכד, א.

הנ"ל, הנמשכים למטה אם בתוס' אור או במיעוט. וזהו נעשה אדם בצלמנו כדמותנו שהן סובב וממלא כנ"ל. ולכן נק' זה היום שבו נברא האדם תחלת מעשיך כו'.

אך מי שפגם בעבודה של כל השנה בביטול תומ"צ ותפלה, שע"ז גורם למעלה להיות הסתלקות אור האלקי דבחי' סובב וממלא, הנה העצה לזה הוא התשובה בעשיית. פי' תשובה הוא ל' השבה, ישוב הדבר כמו שהי', להיות גילוי אוא"ס ב"ה בבחי' ממלא וסובב. והנה כמו שהפגם בביטול תומ"צ הוא בשני הבחי' ממלא וסובב כנ"ל, כמו"כ בהתשובה צ"ל ב' מדרגות דוגמת סובב וממלא לתקן הפגם, והוא ענין תשובה עלאה ותשובה תתאה. תשו"ת היא בחי' פנימית הלב ממעמקים²⁸ קראתיך כו' בבחי' אור פנימי, ותשו"ע הוא בחי' אור מקיף שבא ונמשך מלמעלמ"ט באתעדל"ע כדי לעורר לבחי' תשו"ת. והרי זה כדוגמת אה"ע ואה"ר הנ"ל שהם בחי' או"פ ואו"מ. רק שבאה"ע ואה"ר הנ"ל הנה אה"ע קודמת לבחי' אה"ר, והיא אתעדל"ת לעורר האה"ר באתעדל"ע. ובתשובה הוא בהיפך, שתשו"ע בא תחלה, מפני שבא מלמעלמ"ט באתעדל"ע לעורר אתעדל"ת, וכמ"ש השיבנו²⁹ ד' אליך תחלה מלמעלמ"ט ואח"כ ונשובה מלמטלמ"ע. והוא ענין התגלות י"ג מדה"ר מלמעלמ"ט, וכמ"ש באד"ר³⁰ ע"פ ישוב ירחמנו ישוב מאן אתר מההוא עתיקא סתימאה, לירד ולהתגלות למטה בבחי' סובב וממלא שנסתלק בסיבת הפגם.

וז"ה ג"כ מ"ש ויעבור³¹ ה' על פניו ויקרא כו', פי' שעבר מלמעלמ"ט וקרא והמשיך י"ג מדה"ר שהם אל³² רחום וחנון כו' ממקורא דכולא, שהוא בחי' ב' שמות הוי', הא' שרש היגמה"ר כמו שהן בבחי' העלם עצמות המאציל, והב' הוא בחי' הגילוי מן ההעלם להיות מקור למציאות י"ג מדה"ר בגילוי. וע"כ פסיק³³ טעמא בינייהו, כי אין ערך בין בחי' הגילוי לבחי' ההעלם, ע"ד ערך הפעולה בפועל ממש לגבי הציור במחשבה, ואח"כ נמשך אל רחום וחנון כו' ורב חסד דאריך אנפין להיות מאריך³⁴ אף גם לרשעים, כי קמי' כחשיכה³⁵ כאורה, לפי שהוא בלי גבול ממש, וע"כ הוא ממלא כל הפגמים.

(31) ויעבור ה': תשא לד, ו.

(32) אל רחום וחנון: תשא שם, ו ואילך.

(33) פסיק טעמא בינייהו: זח"ג קלח, א.

רפט, ב. ועוד.

(34) מאריך אף גם לרשעים: ראה יומא סט,

ב. סנהדרין קיא, סע"א.

(35) כחשיכה כאורה: ע"פ תהלים קלט, יב.

(28) ממעמקים קראתיך: תהלים קל, א. ראה

זח"ב סג, ב. זח"ג ע, א.

(29) השיבנו ד': איכה ה, כא.

(30) באד"ר ע"פ ישוב ירחמנו: מיכה ז, יט.

ראה זח"ג טז, א. הובא בלקו"ת בלק עה, ב.

וראה במראי מקומות במאמרי אדהאמ"צ

דרושי חתונה ח"ב ע' תרסב.

זה היום תחלת מעשיך

וְזֶהוּ שְׁבִיחַ הַכֹּפֶּה הוּא לַפְּנֵי³⁶ הוֹי' תְּתַהַרְרוּ, לַמַּעֲלָה גַם מִבְּחֵי שֵׁם הוֹי' הַרְאִשׁוֹן, שִׁמְשֵׁם נִמְשַׁךְ הַסְּלִיחָה לְהִיּוֹת נוֹשֵׂא עוֹן, וְאַחֲכַי נִמְשַׁךְ מִבְּחֵי זֶה בְּחֵי הַמְּקִיפִים בְּסוֹכוֹת, וּבְשִׁמְ"ע וּשְׁמַח"ת נִמְשָׁכִים בְּבְחֵי גִילוּי לַמַּטָּה בְּשִׁמְחָה שֶׁל מִצְוֵה כַּמִּשְׁ"ש³⁷ בַּמִּ"א.

עֲצַרְתָּ וּשְׁמַחְתָּ תוֹרָה הוּא בְּחֵי הַתְּגִלוֹתוֹן לַמַּטָּה בְּשִׁמְחָה שֶׁל מִצְוֵה מִשְׁאֲכֵכַי בְּסִכְךָ דְּסוֹכָה הַמָּה שׁוֹרִיץ עֲדִיין בְּהַעֲלֵם כַּמְבוֹאֵר בְּבִיאֹר דְּשִׁמְעִ"צ וּשְׁמַח"ת עִ"ש בְּאַרְיִכּוֹת, וְקֹאֵי עַל ד"ה תוֹרָה צוּה שְׁנִאֲמַר בְּתַחֲלִיל אוֹתָהּ שְׁנֵה]. וְרֹאֵה גַם לְקוֹי'ת שְׁמַעִ"צ פֶּט, א. בְּרַכָּה צַד, ג. סֵה"מ תְּקַעֲב ע' ח. וּבְכ"מ.

36) לַפְּנֵי הוֹי' תְּתַהַרְרוּ: פ' אַחֲרֵי טו, ל. וְרֹאֵה לְקוֹי'ת אַחֲרֵי כו, ג. וּבְכ"מ.

37) כַּמִּשְׁ"ש בַּמִּ"א: רֹאֵה ד"ה תוֹרָה צוּה (וְהַבִּיאֹרִים) בְּסֵה"מ תְּקַסִּ"ז ח"ב ע' תְּשִׁמַּח, תְּשַׁסֵּד, תְּשַׁעֵב [עִיין הַלְשׁוֹן בְּסִיּוּם הַמֵּאֲמַר הַמְּקַבֵּיל לְכֹאֵן, בְּסֵה"מ תְּקַסִּ"ז ע' שְׁמֹז: וְעַל כֵּן הַסְּלִיחָה לַפְּנֵי שֵׁם הוֹי' וְלַמַּעֲלָה הֵימְנוּ וּמִשֵּׁם דוֹקָא נִמְשַׁךְ בְּחֵי הַמְּקִיפִים בְּסוֹכוֹת, וּשְׁמִינֵי

לעילוי נשמת

הרה"ג הרה"ח ר' שניאור זלמן ע"ה

בן הרה"ח ר' נתן ע"ה

גורארי'

נפטר ביום הש"ק א' דראש השנה ה'תשס"ד

ת. נ. צ. ב. ה.

נדפס על ידי ולזכות משפחתו שיחיו

